

5689 22. Marts 1897: 2. Beh. af Lovf. om Anhølbelse, Baretagsfængsling m. m. 5690

Endringsforslag under Nr. 11 til § 14 af samme (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 14, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 15

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslagene under Nr. 12—13 til § 16 af samme (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 16, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 17—18

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 14 til § 19 af samme (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 19, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 20—21

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Navneforandring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

**Forslagsstilleren** (M. Nielsen): Det kunde jo nok synes at være et lidt uheldigt Tidspunkt, dette Lovforslag kommer

frem paa, nu, da man har saa mange store Sager, der i Løbet af saa Dage komme til at beskæftige os. Men for det første haaber jeg, at denne Sag skulde gaa nogenlunde stilsærdigt gennem Tingene, og for det andet er det jo saa, at det ikke alene er de store Sager, der interessere Folk. Hvis jeg ikke havde vidst det, den Gang jeg tillod mig at forelægge dette Forslag her i Tinget, har jeg i alt Fald faaet at vide i Mellemtiden, at det er en Sag, der endog saa i særdeles høj Grad interesserer mange Mennesker. Jeg har faaet Breve fra meget forskellige Egne af vort Fædreland med Tak for dette lille Lovforslag, og derfor vover jeg at føre det frem her. Jeg skal fatte mig saa kort, som haade den lidt fremrykkede Tid og min egen Hæshed tilraade. Det lille Forslag, som ganske vist er noget af det, som den ærede Ordsfører i den forrige Sag omtalte, en ny Lap paa et gammelt Klædebon, har en dobbelt Hensigt. Det har nemlig for det første til Hensigt at opfriske den Lyst, som i sin Tid i højere Grad end nu har været til Stede hos Befolkningen til at faa et virkeligt Stammenavn, til at komme bort fra de særlige danske Navne, der ende paa „sen“, og den anden Hensigt er at bringe lidt Orden i den meget betydelige Forvirring, der er til Stede med Hensyn til Navne, særlig paa Landet. Det er ærede Medlemmer bekendt, at der i 1828 udkom en Forordning om Daab, i hvis § 18 der ogsaa gives Bestemmelse om Navngivelse ved Daab. I denne Forordning blev det bestemt, at nu skulde der ved Daaben ikke alene nævnes det særlige Fornavn, men ogsaa et Stammenavn eller Efternavn. For hele Almuens Vedkommende havde det været saaledes, at der kun blev døbt med Fornavnet, medens der ikke nævnedes noget Slægtnavn; men i Forordning af 30te Maj 1828 blev det som sagt bestemt, at nu skulde der ogsaa nævnes et Familie- eller Stammenavn. Kancelliet udviklede nærmere i et Cirkulære af Oktober s. A., hvad man havde ment dermed, og her udtales det, at i de Tilfælde, hvor der ikke havde været noget bestemt Familie- eller Stammenavn, maatte det bero paa Faderen, hvilket Tilnavn han vilde, at hans Barn skulde have, idet det enten kunde faa hans eget Tilnavn, som han var kaldt med, eller et Navn, dannet af hans Fornavn,